

Blekt om Warhol på Artipelag

Publicerat måndag 18 april kl 14.42

Foto: Jean-Baptiste Béranger

"I framtiden kommer alla varuhus att bli museer, och alla museer kommer att bli varuhus". Så lyder en av Andy Warhols klassiska profetior, som man just nu läsa på affischer för konsthallen Artipelags nya utställning "Arvet efter Andy Warhol". En utställning som kanske bidrar till att förverkliga Warhols profetia, för vid sidan av originalkonst av Warhol själv och sentida parafrafer på hans verk består utställningen till stor del av kommersiella produkter inspirerade av Warhols konst och person.

Det finns ett rum med teckningar från 1950-talet här, bilder Warhol gjorde i 20-årsåldern, ett decennium eller så innan han blivit "Andy Warhol". Han ritade av fotografier ur Time Magazine, men lade inte till någonting utan tvärtom: renodlade dem så hårt att de blir bisarra, nästan spöklika.

Lite som han skulle göra senare, genom repetition, med bilderna på Marilyn, Mao och de andra.

Men till skillnad från de bilderna har jag inte redan sett de här på en miljard kaffemuggar och vykort. Kanske är det därför jag får något som liknar en konstupplevelse i det här rummet. Och ingen annanstans i den här utställningen. Som domineras av merchandise: klänningar med Warhols camouflage- och blommönster,

skateboards med de där soppburkarna han förvandlade till ikoner på, soppburkarna själva fast med andra utseenden i limited edition, tallrikar med Warhols Marilyn, muggar med Warhols kossa, filter med Warhols... nåt annat. Och så dom där svenska spritflaskorna så klart.

Visst, Warhol menade ju själv att affärer är den bästa konsten. Men i produktlinjernas värld reduceras arvet efter honom till en uppsättning popkulturella ikoner - bananer och kändisporträtt - som om hans enda inflytande på eftervärlden vore varumärket Warhol. Den handfull samtida konstnärer som medverkar med sina Warholpastischer här, bekräftar bara det intrycket.

Ändå börjar det så bra, med en rejäl trave hemgjorda brilloboxar i entrén. Ni vet, de där tvålullsförpackningarna som gjorde kaos med konstbranschen så sent som 2007 när Expressen avslöjade att en hel del utav de exemplar som cirkulerade i den internationella konsthandeln inte var äkta. Vilket var rätt kul, med tanke på att själva poängen med dem, från första början, var att sudda ut skillnaden mellan original och kopia, konst och kommers, äkta och falskt.

Men på Artipelags lådor står det Andy Warhol istället för Brillo, så risken för oreda i kategorierna är eliminerad. Och beträffande The Andy Warhol Foundation, den stiftelse som hyr ut Warhols varumärke till alla dom här produkterna, kan vi på annan plats i utställningen läsa att den "skapat kontroll och ordning" i en värld "som kunde dränkts i ett oändligt antal Warholbilder".

Så gick det med den subversiviteten. Kanske är det drömmen om en fullkomligt harmonisk syntes mellan konstens gränsöverskridande kraft och marknadens kommersiella dito, som gjort Warhol till miljardärernas och Lady Gagas favoritkonstnär. Men det är nog just en dröm.

I en av glaslådorna med Warholprodukter presenteras en basebollkeps med dollartecken på, från Warholmuseet i Pittsburgh. Under den ligger en prislapp, som måste ha lossnat från kepsens insida och fallit ner på lådans botten. Priset, upptäcker jag när jag tittar efter, är nedsatt med hälften.

Också en slags profetia.

Mårten Arndtzén
marten.arndtzen@sr.se

Har du frågor eller förslag gällande våra webbtjänster?

Kontakta gärna Sveriges Radios supportforum där vi besvarar dina frågor vardagar kl. 9-17.

KONTAKTA WEBBSUPPORT

COPYRIGHT SVERIGES RADIO 2016

ANSVARIG UTGIVARE: MATTIAS HERMANSSON

Besöksadress (sthlm) för Sveriges Radio AB - Oxenstiernsgatan 20 - 10510 Stockholm - växel:

08-784 50 00